**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2018-336**
**(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)**

| | |
|---|---|
| Klacht ontvangen op | : 29 mei 2017 |
| Ingediend door | : Consument |
| Tegen | : ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank |
| Datum uitspraak | : 29 mei 2018 |
| Aard uitspraak | : Niet-bindend advies |

## Samenvatting

Consument heeft geklaagd over participaties in een vastgoed C.V. die zijn aangekocht in 2004. De Commissie oordeelt dat de vordering is verjaard.

## 1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

## 2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1. Consument heeft via een rechtsvoorganger van de Bank in 2004 drie participaties ter waarde van € 22.500,- aangekocht in de commanditaire vennootschap [Naam vennootschap] C.V.. Deze C.V. heeft belegd in een drietal bedrijfspanden, gelegen in [Plaats 1], [Plaats 2] en [Plaats 3].

2.2. Uit de overzichten die de Bank jaarlijks heeft toegezonden aan Consument blijkt dat de waarde daarvan vooral sinds 2009 sterk is gedaald. In 2009 en 2010 heeft Consument geprobeerd de participaties zonder succes geprobeerd te verkopen.

2.3. In januari 2014 is de commanditaire vennootschap gefailleerd.

## 3. Vordering, klacht en verweer

*Vordering Consument*

3.1. Consument vordert € 22.500,-.

*Grondslagen en argumenten daarvoor*

3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De aangekochte participaties maakten deel uit van de beleggingsportefeuille van Consument bij de Bank. Het daarbij behorende beleggingsprofiel is gedurende de jaren op neutraal vastgesteld. Consument heeft gesteld dat de Bank of haar rechtsvoorganger nooit heeft gewezen op de risico's die kleefden aan de belegging. Hiermee heeft de Bank haar zorgplicht geschonden jegens Consument. Uit de mededelingen van de curator blijkt dat er aan de crediteuren van de commanditaire vennootschap geen uitkering zal worden gedaan. Consument heeft dus schade geleden door het handelen van de Bank. Consument heeft haar vordering beperkt tot de nominale som die zij in 2004 heeft ingelegd.

*Verweer van de Bank*

3.3. De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

## 4. Beoordeling

4.1. Het verst strekkende verweer tegen deze vordering is dat de vordering van Consument is verjaard als bedoeld in artikel 3:310 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Dat artikel bepaalt, voor zover hier van belang, dat een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden. Naar vaste rechtspraak van de Hoge Raad moet de eis dat de benadeelde bekend is geworden met zowel de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon aldus worden opgevat dat het hier gaat om een daadwerkelijke bekendheid, zodat het enkele vermoeden van het bestaan van schade niet volstaat. De verjaringstermijn van art. 3:310 lid 1 BW begint pas te lopen op de dag na die waarop de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van de door hem geleden schade in te stellen. Deze maatstaf bevat een subjectief element, namelijk dat de verjaringstermijn pas gaat lopen wanneer de benadeelde voldoende zekerheid heeft verkregen dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon. Zie daarvoor HR 31 maart 2017, ECLI:NL:HR:2017:552.

4.2. Consument heeft gesteld dat de tekortkoming van de Bank gegrond is in het aanbieden van beleggingen die niet pasten bij het risico dat Consument wenste te lopen over haar beleggingen. In 2009 en 2010 heeft Consument de participaties zonder succes proberen te verkopen. Consument heeft daarbij gesteld dat de Bank heeft aangegeven dat de andere participanten, gezien de financiële situatie van de vennootschap, hun medewerking voor deze verkoop niet zouden geven. Naar het oordeel van de Commissie had het, na het bekend worden van de onmogelijkheid te kunnen verkopen, in ieder geval in 2010 op de weg van Consument gelegen kennis te nemen van het risico dat de participaties binnen haar beleggingsportefeuille vormden. Consument wist immers naar eigen zeggen in ieder geval op dat moment dat de waarde van de participaties daalden als gevolg van de slechte financiële situatie van de vennootschap. Haar klacht heeft Consument via haar gemachtigde ingediend op 23 maart 2017. Daarmee is de hiervoor in overweging 4.2 bedoelde termijn van vijf jaar overschreden. Consument had op grond van de artikelen 3:316 en 3:317 BW de mogelijkheid het verstrijken van de verjaringstermijn op verschillende wijzen kunnen voorkomen: namelijk door zijn vordering in een gerechtelijke procedure aan een rechter voor te leggen of door de wederpartij een schriftelijke aanmaning of andere schriftelijke mededeling te zenden waarin hij zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt. Consument heeft in dat verband gesteld dat haar advocaat in 2014 contact heeft opgenomen met de curator en dat de advocaat haar vervolgens heeft geadviseerd te wachten met het indienen van een vordering tegen de Bank. De Commissie merkt op dat dit geen mededeling aan de Bank betreft in de zin van de hierboven genoemde artikelen. Het is ook niet gebleken dat Consument andere maatregelen heeft genomen in de vijf jaar na aanvang van de verjaringstermijn, gelegen in 2010. Zie ook GC Kifid 2017-690.

4.3. Nu het beroep op verjaring door de Bank, zoals uit de hierboven opgenomen overwegingen volgt, naar het oordeel van de Commissie slaagt, komt zij niet toe aan een inhoudelijk oordeel over de vordering van Consument.

4.4. Gelet op het voorgaande oordeelt de Commissie dat de vordering van Consument is verjaard en daarom niet toewijsbaar is.

## 5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

*Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.*

*U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.*